

Az Alkotmánybíróság döntésének tájékoztató jelleggel közzétett, nem hivatalos szövege. A hivatalos közzétételre a Magyar Közlönyben, illetve az Alkotmánybíróság Határozatai című hivatalos lapban kerül sor.

IV/215/2025.

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Fővárosi Törvényszék 102.K.700.202/2024/27. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. A jogi képviselővel (Karsai Dániel Ügyvédi Iroda, meghatalmazott ügyvéd: dr. Frank Evelyn) eljáró indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz, melyben a Fővárosi Törvényszék 102.K.700.202/2024/27. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes hatósági eljáráshoz, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésébe foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogainak sérelme miatt.
- [2] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ügyben az indítványozó 2022. november 23-i keltezéssel etikai panaszt nyújtott be a Magyar Állatorvosi Kamara Országos Elsőfokú Etikai Bizottságához (a továbbiakban: elsőfokú etikai bizottság) az Állatorvostudományi Egyetem Belgyógyászati Klinikája több állatorvosa és dolgozója ellen. Panaszában a 2022. november 15–22-e között a klinikán kezelt kutyája szakszerűtlennek ítélt ellátását, a számára biztosított látogatási idő rövidegét, a kapott tájékoztatás hiányosságait, az ellátásért fizetett összeg aránytalanságát, valamint az orvosok és ápolók mind a kutyájával, mind vele szemben tanúsított magatartását sérelmezte. Külön is kifogásolta, hogy nem tartották be az állatorvosi titoktartás szabályait, amikor a váróteremben mások előtt tájékoztatták a kutyája állapotáról.
- [3] 1.2. Az elsőfokú etikai bizottság határozata szerint az eljárás lefolytatására az Állatorvostudományi Egyetem volt jogosult.

- [4] 1.3. Az indítványozó fellebbezésére eljáró Országos Másodfokú Etikai Bizottság (a továbbiakban: másodfokú etikai bizottság) a 2023. június 20. napján kelt K/H/OEEB/52/2022/OMEB/2023/451. iktatószámú határozatával az elsőfokú határozatot hatályon kívül helyezte és az elsőfokú etikai bizottságot az eljárás lefolytatására utasította.
- [5] 1.4. Az elsőfokú etikai bizottság az eljárást lefolytatta és a panaszt megalapozatlannak ítéelve azt a K/H/52-2/2022/OEEB/2023/622. iktatószámú határozatával elutasította.
- [6] 1.5. Az indítványozó fellebbezését elbíráló másodfokú etikai bizottság a 2023. szeptember 5. napján kelt OMEB/II-7/OEEB-52-2/2022/42. számú határozatával az elsőfokú határozatot hatályon kívül helyezte és az elsőfokú etikai bizottságot új eljárás lefolytatására kötelezte. A másodfokú etikai bizottság szerint etikai eljárásban az állatorvosi szolgáltatás szakmai tartalma, a klinika felszereltségének esetleges hiányossága és az ellátás díjszabása nem vizsgálható. A másodfokú etikai bizottság a panaszt illetően megállapította, hogy a kezelés dokumentációja a szakma szabályainak megfelelt és azt az asszisztenseket és szaksegédeket érintő részében sem találta megalapozottnak. A határozat rögzítette, hogy ezekre a kérdésekre a megismételt elsőfokú eljárásban már nem kell kitérni. Alaposnak találta ugyanakkor a másodfokú etikai bizottság az indítványozó fellebbezését két kérdésben, egyrészt abban, hogy az elsőfokú etikai bizottság nem indokolta meg miért nem találta megalapozottnak az állatorvosi titoktartásra vonatkozó szabályok megsértését, másrészt, hogy az indítványozóval szemben tanúsított kifogásolt magatartásra és kommunikációra vonatkozó ellentmondásos előadások közül miért a panaszolti előadásokat fogadta el. A megismételt eljárásra azt az iránymutatást adta, hogy további bizonyítás, valamint újabb tárgyalás tartása nem szükséges, az elsőfokú etikai bizottság a rendelkezésére álló tényállás és bizonyítékok alapján hozzon új határozatot, mely ezen két elem tekintetében értékelhető indokolást tartalmaz.
- [7] 1.6. Az elsőfokú etikai bizottság a megismételt eljárásban hozott, 2023. július 26. napján kelt K/H/52-2/OEEB/52/2022/OMEB/2023/451. számú határozatával az indítványozó panaszát elutasította. Az állatorvosi titok megsértése kérdését magántitok megsértéseként vizsgálva határozatában rögzítette, hogy a felek által nem vitatott tényállás szerint a panaszolt orvos a váróteremben, több ott tartózkodó személy jelenlétében közölte az indítványozóval, hogy a kutya rendkívül rossz állapotban van, egyebek között nincs tudatánál. Ez volt az az információ, amely más személyek birtokába juthatott. Az elsőfokú etikai bizottság nem találta indokát, hogy ennek az adatnak az elzárásához az indítványozónak bármiféle érdeke fűződött, vagy személyiségi jogát sértette volna, ezért úgy ítélte meg, hogy nem valósult meg titoksértés. A panaszolti és az indítványozói előadások mérlegelését illetően pedig kifejtette, hogy a panaszoltak előadásai következetesek és ellentmondásmentesek voltak, szemben az indítványozó több ízben módosított állításaival. E körben a

panaszoltak javára értékelte – egyebek mellett – a becsatolt híváslistát, amely teljes mértékben a panaszolti állításokat támasztotta alá. Ugyancsak a panaszoltak javára értékelte az indítványozó férjének az egyik panaszolthoz 2022. december 23. napján intézett levelét, amely egyértelműen arra utalt, hogy az indítványozó panaszai a fel nem dolgozott érzelmi megrázkódtatásból eredtek.

- [8] 1.7. Az indítványozó fellebbezése folytán eljáró másodfokú etikai bizottság a 2023. november 13. napján kelt OMEB/II-8/OEEB-52-3/2022/52. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Indokolásában kiemelte, hogy az elsőfokú etikai bizottság a megismételt eljárásra előírt indokolási kötelezettségének eleget tett.
- [9] 1.8. Az indítványozó keresetét elbíráló Fővárosi Törvényszék a 102.K.700.202/2024/27. számú ítéletével a keresetet elutasította. Indokolásában rámutatott, hogy a bíróság a közigazgatási vita elbírálása során a támadott közigazgatási határozat jogszerűségéről dönt, a konkrét per kereteit illetően pedig a bíróság vizsgálati jogkörének terjedelmét kizárólag a megismételt másodfokú eljárásban hozott határozat – a titoktartási kötelezettség megsértésére, valamint a panaszolti és felperesi nyilatkozatok mérlegelésére vonatkozó indokolás vizsgálata – képezte. Megállapította, hogy az etikai bizottságok az egyes nyilatkozatokat okszerűen értékelték, azok összessége pedig alkalmas volt a határozatban megállapított tények igazolására, továbbá eleget tettek a megismételt eljárásra előírt indokolási kötelezettségnek.
- [10] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában – kifejezetten hangsúlyozva, hogy álláspontja szerint indítványa nem ütközik a negyedfokú jogorvoslat kizártságába – az alaptörvény-ellenességet azzal indokolta, hogy az ügyben eljáró szervek a „titoktartási kötelezettség terheli” szövegezésű abszolút tilalmat, amely az indítványozó értelmezésében nem jelenthet mást, mint bármely titoknak jogosulatlan személyekkel való bármilyen formájú megosztása megvalósítja a titoktartási kötelezettség megsértését, nem kógens, abszolút tilalomként értelmezték és ez olyan súlyú jogsérelmet jelentett számára, amely megvalósította az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében, illetve a XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált jogainak sérelmét. A másodfokú etikai bizottság határozatának alaptörvény-ellenességét továbbá abban jelölte meg, hogy eljárása során nem tett eleget törvényi kötelezettségeinek, és határozatát alkotmányjogi értelemben elégséges módon nem indokolta meg, ami összességében az eljárás egészének tisztességtelenségét eredményezte. A Fővárosi Törvényszék támadott ítélete alaptörvény-ellenességét pedig azzal indokolta, hogy nem nyújtott számára hatékony jogvédelmet az alapul szolgáló közigazgatási határozattal szemben és a formalista, érdemi indokolást mellőző eljárása, valamint *contra legem* jogértelmezése a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogának sérelmét jelentette. Minderre tekintettel kérte a Fővárosi törvényszék támadott ítélete alaptörvény-ellenessége megállapítását – és a felülvizsgált határozatra kiterjedő –

megsemmisítését. Beadványában nyomatékosan hangsúlyozta, hogy „nem az ügy érdemi felülbírálatát, illetve a bizonyítékok újra értelmezését kéri (...) panasza a kifejtettek szerinti alapjogsérelmek orvoslására irányul, amelyre az Alkotmánybíróságnak van feladat- és hatásköre”.

- [11] 3. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt döntení kell annak befogadásáról. Az alkotmányjogi panasz befogadásáról az Alkotmánybíróság – figyelemmel az Abtv. 47. § (1) bekezdésére, 50. § (1) bekezdésére, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 5. § (1) és (2) bekezdéseire – tanácsban eljárva dönt. A panasz akkor fogadható be, ha az megfelel a törvényben előírt követelményeknek, különösen az Abtv. 26-27. és 29-31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *a) – f)* pontjaiban foglalt kritériumoknak. Az Abtv. 56. § (3) bekezdés értelmében a befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [12] 3.1. Az alkotmányjogi panasz a törvényi feltételeknek az alábbiak szerint felel meg:
- [13] Az indítványozó által 2024. november 12. napján kézhez vett ítélet ellen 2024. december 16. napján elektronikus úton a bírósághoz benyújtott alkotmányjogi panasz – az Abtv. 30. § (1) bekezdésére és az Ügyrend 28. § (1) bekezdésére figyelemmel – határidőben érkezett.
- [14] Az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében felsorolt követelményeinek a következők szerint tesz eleget. Tartalmazza: *a)* a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §); *b)* az eljárás megindításának indokait (az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvényben biztosított tisztességes hatósági és bírósági eljárásokhoz való jogait sértik az etikai bizottsági és bírósági határozatok); *c)* az Alkotmánybíróság által vizsgálándó bírói döntést (a Fővárosi Törvényszék 102.K.700.202/2024/27. számú ítélete); *d)* az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezéseit [Alaptörvény XXIV. cikk (1) és XXVIII. cikk (1) bekezdései]; *e)* indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntést az indítványozó miért tartja ellentétesnek az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel; valamint *f)* kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.
- [15] Az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette, további jogorvoslati lehetőség nem volt számára biztosítva.
- [16] Az indítványozó az alkotmányjogi panasz benyújtására az Abtv. 27. § (1) bekezdésében meghatározott indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll, tekintettel arra, hogy az alapügy felperese volt.

- [17] A jogi képviselő a meghatalmazását csatolta.
- [18] 3.2. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív, az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását. A feltételek meglétének mérlegelése az Alkotmánybíróság jogkörébe tartozik {lásd: 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]}.
- [19] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény 24. cikk (1) bekezdése értelmében az Alaptörvény védelmének legfőbb szerve. A (2) bekezdés d) pontja szerint az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panasz alapján a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját vizsgálja felül. A bírói döntéseknek tehát kizárólag az alkotmányossági szempontú vizsgálata tartozik a testület hatáskörébe. Az Alkotmánybíróság már többször rámutatott arra, hogy: „[a]z Alkotmánybíróság a bíróságok ítéleteit (...) csak akkor bírálhatja felül, ha azok az Alaptörvény megsabta értelmezési tartományt megsértik, és ezáltal a bírói döntés alaptörvény-ellenes lesz” {3119/2015. (VII. 2.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság a bíróságok döntéseinek vizsgálata során „következtesen tartózkodik a bíróság által megállapított tényállás, a bizonyítékok bírói értékelésének és mérlegelésének felülvizsgálatától” {3240/2014. (IX. 22.) AB végzés, Indokolás [18]}.
- [20] A jogszabályokat a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki. Ez a jogkör azonban azt nem teszi lehetővé, hogy az Alkotmánybíróság minden olyan esetben beavatkozzon a bíróságok tevékenységébe, amikor olyan állított jogszabálysértő jogértelmezésre és jogalkalmazásra került sor, mely egyéb jogorvoslati eszközzel már nem orvosolható. Az Alkotmánybíróság következetesen érvényesített álláspontja, hogy a bírósági jogértelmezésnek, jogalkalmazásnak közvetlenül kell valamely Alaptörvényben biztosított jog sérelmére vezetnie. A bíró bármely ténybeli vagy jogi tévedése nem teszi automatikusan tisztességtelenné az egész eljárást, mivel az ilyen tévedések teljesen soha nem küszöbölhetők ki, azokat az igazságszolgáltatás rendszere magában hordozza {lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13], [15]}.
- [21] Az Alkotmánybíróság jelen esetben azt, hogy az indítványozó a tényállást részletesen feltáró, megindokolt etikai bizottsági és bírói döntéseket, az abban foglalt jogértelmezést magára nézve sérelmesnek tartja, az indítványban megjelölt alkotmányos jogok tekintetében a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyének megalapozására nem találta elegendőnek, és úgy ítélte meg, hogy az indítványban foglaltak nem vetnek fel olyan alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem, amely az indítvány érdemi vizsgálatát indokolná.

[22] 4. Mivel a fentiek szerint az Alkotmánybíróság arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz az Alaptörvény hivatkozott XXIV. cikk (1) bekezdése és a XXVIII. cikk (1) bekezdése tekintetében nem veti fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést sem fogalmaz meg, ekként nem teljesíti az Abtv. 29. §-a szerinti vagylagos befogadhatósági feltételek egyikét sem, ezért azt az Abtv. 56. § (1)-(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2025. június 17.

Haszonicsné dr. Ádám Mária s. k.,
tanácsvezető, előadó alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lomnici Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
alkotmánybíró